

[Rytter.]

Det var dette, jeg sigtede til, da jeg før sagde, at Ministerens Tale blev daarligere og daarligere, efterhaanden som vi nærmede os Slutningen.

Formanden: Jeg ved godt, at det ikke er i nogen ond Mening, det ærede Medlem henvender sig personlig til Ministeren, men jeg maa bede det ærede Medlem undlade det.

Rytter: Det skal jeg nok. Disse Ord lyder ganske vist ens, og dog er Meningen saa yderst forskellig, idet der er sket den lille ubetydelige Ændring, at § 267, 1ste Punktum, nu omfatter to Stykker, som er slaet sammen, saaledes at det, som efter Lovens § 267, 1ste Stykke, kun kunde rammes med Bøde, nu ifølge Forslagets § 267, 1ste Stykke, kan rammes med Hæfte indtil 1 Aar. Jeg gjorde oven i Købet den højtærede Minister opmærksom paa det, idet jeg sagde, at efter Loven var det de saakaldte Ringeagtsytringer, der sigtedes til, medens Lovforslaget tager Sigtelserne med ind under første Punktum. Derfor betyder disse Ord, som er ordret de samme, to forskellige Ting. Jeg tror, at den højtærede Minister, naar han kommer herop igen, vil sige: Ja, jeg gjorde Byretspræsidenten Uret paa dette Punkt, jeg kom til at gøre mig skyldig i, skal vi sige, en Fejltagelse.

Hvad Ikrafttrædelsesloven angaar, er jeg tilfreds med, at vi i Udvalget kan diskutere det nye Begreb Lidelse, som ikke kan udmaales ved Domstolene.

Jeg maa da slutte ligesom i Gaar. Jeg er bange for de Bestemmelser, man her foreslaar; jeg er bange for, at man derved sikrer Pressefriheden og Ytringsfriheden paa en saadan Maade, at man i Virkeligheden dræber dem, og naar Ministeren siger, at vi senere vil fortryde det, hvis vi ikke vedtager denne Lov, fordi de, der kommer efter, ikke vil nøjes med det, som det er, ja, saa tror jeg heller ikke, disse yderliggaaende Partier vil nøjes med det, som Ministeren foreslaar, hvis de faar Magt. Jeg er enig med Ministeren i, at det maa vi modarbejde, men som jeg før udtalte, mener jeg, at den bedste Maade at gøre det paa er, at vi giver større Adgang, end der gives ved Regeringsforslaget, til Kritik og Referat og Diskussion i Aviserne.

Stein: Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) mente i sine Bemærkninger i Gaar, at jeg for mit Vedkommende havde skudt over Maalet

i den Kritik, jeg fremsatte med Henblik paa de foreliggende Lovbestemmelser og navnlig med Henblik paa de Angreb paa Pressefrihed og Ytringsfrihed, der er indbefattet herunder. Ikke desto mindre viste det sig, at det ærede Medlem ogsaa havde sine Betænkeligheder ved Forslaget, og at han ikke havde nogen Tyrkeretro paa de foreslaaede Bestemmelser undergørende Virkninger. Det er, sagde han, Styret, det kommer an paa; som Herren er, følger hans Svende, og selv om det ærede Medlem sluttede med at anbefale Forslaget til velvillig Behandling og at tilsige sin Medvirken, skete det dog med et stærkt Forbehold. Det ærede Medlem henviste bl. a. ogsaa til, at der jo ikke var saa længe til vi skulde have Valg, og at der ogsaa var en vis Anledning til at tage Hensyn til, hvad de ærede Vælgere nu engang vilde kunne forstaa og kapere.

Justitsministeren knyttede en Række Modbemærkninger til de Indvendinger, der fremkom mod de forskellige Bestemmelser. Der er hertil at sige, som det allerede i Gaar blev udtalt fra flere Sider, at hvis Ministeren havde indskrænket sig til at fremsætte Forslag om Spionage, Dokumentindbrud, Raceforfølgelse o. s. v., Forslag, som bunder i og har deres Motivering ved den senere Tids Udvikling i forskellige Henseender, vilde der ikke være Anledning til nogen stor Debat om dette Forslag. I det hele kan der naturligvis forhandles om Bestemmelser angaaende Angreb mod Statens Sikkerhed, om skærpede Straffebestemmelser for Voldsforbrydelser o. s. v., men det, der gør Spørgsmaalet vanskeligt og skaber Diskussion, er dette, at Ministeren er gaaet langt videre. Det er dér, Betænkeligheder sætter ind.

Nu tror jeg ikke, det kan nytte meget at gaa stærkt i Detailler med de enkelte Paragraffer og deres Indhold; det maa sikkert være overladt til det Udvalg, som faar med dette Forslag at gøre, og det vilde for saa vidt ogsaa blive noget af en Gentagelse efter de Udtalelser, der er faldet fra den ærede sidste Taler; men nogle enkelte Bemærkninger vil jeg dog gerne gøre.

Med Hensyn til de Fortrolighedsbestemmelser, som findes i § 129, erklærede Ministeren, at de kun skulde gælde, naar Pligten til Fortrolighed var fastslaaet, og de skulde, som det ogsaa er blevet fremhævet tidligere her i Dag, ikke gælde Rigsdagsudvalg. Dette beroliger lige saa lidt mig som den ærede foregaaende Taler. At man paa Forhaand erklærer Rigsdagsudvalg und-